

בע"ה י"ז בחשוון תשע"ט

26/10/2018

גליון מס' 3068

פרשת וירא

המבול בימי נח מחה את כל היקום, אולם את ה'שע לא הצליח לעקור. דור מבול במהדורה חדשה קם בסדום ועמורה: "ויאמר ה' זעקת סדם ועמורה כי רבה וחטאתם כי כבדה מאד". (בראשית י"ח, כ')

יתר על כן, פשעי סדום גדולים מפשעי המבול. כאן לפנינו בפעם הראשונה בתולדות האנושות, פשע מאורגן עם גושפנקה רשמית של החוק והשלטון.

סדום ניהלה מדיניות של 'בדידות מזהירה' שמטרתה לנתק את הקשרים עם העולם החיצוני הסובל, על מנת לשמור על אוצרותיה המרובים לעצמה. אמרו חז"ל: "אנשי סדום לא נתגאו אלא בשביל הטובה שהשפיע להם הקב"ה".

(מתוך: "ממעייני האגדה" א. ארזי)

פרשת שבוע: נחום לנדאו

שבת פרשת וירא		ימי החול	
הדלקת נרות	17:38	זמן תפילין / טלית	05:06←05:02
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
שיעור הלכה אקטואלית		שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
שחרית א'	06:45	שחרית ג' (בביה"ס)	08:20
שחרית ב'	08:30	סוף זמן ק"ש	08:41←08:39
מנחה	13:30	מנחה א' (בחד"א)	13:15
מנחה (בני-עקיבא)	14:30	מנחה וערבית	16:40
לימוד "מדור לדור"	17:00	שקיעה	16:52←16:57
צאת השבת	18:32	ערבית	20:10

* סיום שיעור קיץ ביום א' לפנות בקר

אחות תורנית: הילרי יום טוב

שבת
שלום

פרשת וירא

הקושיות הגדולות ביותר על פרשתנו:

בפרשת וירא נושאים רבים ומלאי תוכן, בהן שאלות רבות ומהדהדות בבעיות מוסר, צדק ומשפט. אנו ננסה לעיין בנושא החידתי מכל, הנושא שנידון ונדוש פעמים ללא ספור: נושא העקידה שנושא בחובו, קושיות וקשיים, אחד מהם הוא הניסיון. "והא-לוהים נסה את אברהם" - על ניסיון זה רבו הדעות, מה מטרתו ומה הוא בא ללמדנו. "עניין הניסיון הוא מן הקושיות הגדולות ביותר".. כך הרמב"ם ראו להלן. יש מי שמקשים על בורא עולם ויש מי שמקשים על אברהם.

מקשים אבל גם משיבים –

רד"ק (ר' דוד קמחי, 1160 – 1235) מקשה: "ועניין הניסיון קשה מאד לספרו על האל, כי הוא חוקר לב ומבין כליות וידע כי אברהם יעשה מצוותו". ורד"ק, משיב: "והאמת, כי הניסיון הזה כדי להראות לבני העולם אהבת אברהם השלמה לאל, ולא נעשה לאותם הדורות, אלא לדורות הבאים שייראו עד היכן הגיעה אהבת אברהם לאל".

המלבי"ם (ר' מאיר לייבוש בן יחיאל מיכל, 1809-1879) קובל על אברהם, וטוען: "היה עליו [אברהם] לדעת האמת, שה' אמר לו לשון שיטעה בו, שיצחק עצמו יוקרב לעולה והוא לא חקר כלל ולא העמיק בדברים" .. "אמנם, אם היה אברהם מדקדק היטב היה מבין שלא כוון ה' כלל שיצחק יהיה לעולה. 'ושמרו דרך ה' לעשות צדקה ומשפט'. לא כן מצווה זו שהיא נגד שכלו, כי אין תועבה גדולה בעיני ה' משפיכת דם שהיא נגד השכל ונגד דרכי ה' הטובים".

לעומת שני פרשנים אלו, ישנן דעות שונות ומגוונות אצל פרשנים אחרים ובמיוחד גם במדרשים השונים.

הרמב"ם (1135 – 1204) מביע דעה חד משמעית: "עניין הניסיון ... הוא מן הקושיות הגדולות ביותר בתורה במיוחד פרשת העקידה אשר אין יודע אותה אלא האל ושניהם". [אברהם ויצחק]. בהמשך, לאחר שפירט את הקושיות, הרמב"ם, מציע פתרון: "והנה אני אפתור לך את כל הקשיים האלה. דע שכל ניסיון המופיע בתורה מטרתו ומשמעותו רק שידעו האנשים מה ראוי להם לעשות, או במה הם חייבים להאמין". בהמשך, עוד מוסיף הרמב"ם להסביר את משמעות הניסיון עם דוגמאות. (וראו שם, עוד. מו"נ, חלק שלישי, פרק כ"ד. עמ' 504, מהדורת מ. שוורץ).

הרמב"ן סובר שגם במעשה הניסיון, עדיין בידי המנוסה הבחירה היא חופשית. כך הוא כותב: "ענין הניסיון הוא לדעתי בעבור היות מעשה האדם רשות מוחלטת בידו. אם ירצה יעשה ואם לא ירצה לא יעשה, [וזה] יקרא ניסיון מצד המנוסה".

המדרש מגדיר את מי ה' מנסה: "והא-לוהים ניסה את אברהם, ד"א, ה' צדיק יבחן (תהי' יא' ה') זה אברהם" ... (ב"ר, נה). יש מדרשים שמכילים ביקורת ולעתים יש בהם אף ביקורת קשה. בכמה מדרשים מופיע השטן. מי הוא השטן? לכך ישנן כמה הגדרות, ראו להלן המדרש הבא מתאר איך בא רעיון העקידה: "ויהי אחר הדברים האלה", מאי אחר, אמר ר' יוחנן משום ר' יוסי בו זמרא, אחר דבריו של שטן, דכתיב: 'ויגדל הילד ויגמל' וגו', אמר שטן לפני הקב"ה, רבש"ע, זקן זה חננתו בן למאה שנה, מכל סעודה שעשה לא היה לו תור אחד, או גוזל אחד להקריב לפניך? אם אני אומר לו זבח את בנך לפניי מיד זובחו, מיד, 'והא-לוהים נסה את אברהם". (סנהדרין פ"ט).

כך מגדירה **נחמה לייבוביץ'**: "אותו שטן בדמות זקן אינו אלא קול לבו של אברהם ההומה בו באותם שלושה ימים. ספקותיו קמים ומתייצבים לעומתו ומשמיעים קולם – קול השטן". (עיונים, פר' וירא). וכך מגדיר ריש

לקיש (ב"ב ט"ז) "השטן הוא יצר הרע". בהמשך הגמרא מצוטט הפסוק: "יצר מחשבות לבו רק רע כל היום". (בראשית ו' ה) בעצם, ניתן לומר שיש כאן משוואה, **יצר הרע = שטן = מחשבות**.

לא עלתה על לבי - גישה שונה באה לומר, שמראש לא היתה כוונה כלל לשחוט את יצחק. אלא לנסותו בלבד. במס' תענית, מדובר על שלושה ששאלו שלא כהוגן, ומצוטט: "אשר לא ציוויתי, ולא דברתי, ולא עלתה על לבי" (ירמיה, יט' ה') **ולא עלתה על לבי** - זה יצחק בו אברהם. ורש"י שם, מסביר, "אע"פ שציוויתי לו מעולם לא עלתה על לבי לשחוט בנו, אלא לנסותו" (שם, ד:) "והעלהו שם לעולה". (כב' ב'). על כך רש"י, מסביר: **"והעלהו**, לא אמר לו "שחטתהו" לפי שלא היה חפץ הקב"ה לשחטו אלא להעלותו להר, לעשותו עולה".

הרב סולובייצ'יק, (הרב יוסף דב, 1903 – 1993). בספרו 'ימי זיכרון' בדבריו על **'סוד העקידה'** ועל חידת הניסיון של העקידה, אומר: "רבש"ע, לא נזקק לניסיון העקידה כדי לדעת את מסירות נפשו אמונתו ואהבתו של אברהם אבינו את הבורא, אלא שלאברהם תהיה "הכרה עצמית וידיעה עצמית, הנחוצות כדי להנחיל לבניו אחריו...". "ניסיון העקידה היה דרוש רק לאברהם ויצחק". (שם עמ' 5-224).

"וילכו שניהם יחדיו" משפט זה נאמר פעמיים (כב' ו' – ח') התרגום יונתן בן עוזיאל: "וילכו שניהם כאחד וילכו שניהם בלב שלם". רש"י: "בלב שווה". ניתן ללמוד שהיתה הסכמה ביניהם ללכת לעקידה בלב שלם.

דרך פרשנית שנייה: "מכל הספקות האלה מתקרבת אלינו הדרך הפרשנית השנייה הנרמזת מדברי חז"ל, לפי דרך זאת לא היה הניסיון אם אברהם יהיה מוכן להקריב את בנו, **כי אם בנכונותו לוותר על ההקרבה**. כי הריגת אדם בכל מקום ובכל הנסיבות - היא איסור של יייהרג ואל יעבור! ולא כל שכן הריגת הבן! כל מחשבה של הקרבת יצחק **היא אבסורד אמונתי!**" מתוך מאמרו של **צוריאל אדמנית**, על **העקידה**, בספר "בתוך הזרם ונגדו" (הופיע, בעמודים תשל"ה)

דברים דומים, כתבה הסופרת **שולמית הראבן**, במאמר: **'הניסיון'** שפרסמה ב"שדמות": "אברהם נוסה: הינהג מנהג אלילי – או יהיה המונותאיסט האמיתי הראשון שיתנגד לקורבן אדם. הוא לא עמד בניסיון, ערך חיי הבן עוד לא הומחש".

יש מדרשים שבהם השטן מייצג דרך פרשנית דומה. כך בדוגמא הבאה: על הפסוק מאיוב "הנסה דבר אליך תלאה". (ד' ב') "נאמר הפסוק הזה כנגד אברהם אבינו, שבשעה שאמר לו הקב"ה שחוט בנך והעליהו לפני, מיד קיבל עליו והלך לשחט. קדמו השטן לדרך ואמר לו זקן לאיזה מקום אתה הולך? א"ל אני בתומי הולך לעשות רצון אבי שבשמים. א"ל זקן שכמותך יטעה בכך, לא אמר לך אלא להטעותך ולהלאותך, הרי כתיב בתורה 'שופך דם האדם באדם דמו ישפך', ואתה טועה והולך לשחוט את בנך?" (המדרש הגדול, ת"ש).

סרן קירקגור (1813 – 1855) פילוסוף דני ידוע שכתב ספר על רעיון העקידה. הספר תורגם לעברית בשם 'חיל ורעדה' מצוטט פעמים רבות אצל ההוגים בני זמננו. ממנו אצטט משפט אחד: "גדולתו של אברהם, מתבטאת **באמונתו באבסורד**". (שם, עמ' 19)

לאחר הפרשנויות והמדרשים, העקידה והניסיון נותרו עדיין כחידה. אולם כלל אחד ודאי - **אין קורבן אדם ביהדות**. למדנו על מיני פתרונות ותשובות לשאלות ועדיין נותרנו בסימן שאלה. לא-ל פתרונים.

בנימין סלנט

עיה אונגס fe צחוק:

וַיִּפֹּל אֲבִרְהָם עַל פָּנָיו וַיִּצְחָק וַיֹּאמֶר בְּלִבִּי הִלָּכָן מָאָה שָׁנָה וְיֻלְדָּה וְאִם שָׂרָה הִבֵּת תִּשְׁעִים שָׁנָה תֵּלֵד (י"ז י"ז) –

- צחוק מהוסס של שמחה שאינה שלמה ומעורבת בספקנות.

וַתִּצְחָק שָׂרָה בְּקִרְבָּהּ לֵאמֹר אַחֲרַי בְּלִתִּי הִיתָה לִי עֵדָנָה וְאֵדֹנִי זָקֵן (י"ח י"ב) –

- צחוק מופנם, פסימי וציני, המבטא כאב עמוק של אישה שכבר איבדה את התקווה.

וַתֹּאמֶר שָׂרָה צָחַק עָשָׂה לִי אֶ-לֵהִים כָּל הַשָּׁמַע יִצְחָק לִי. וַתֹּאמֶר מִי מִלָּל לְאַבְרָהָם הַיִּנְיָקָה בָּנִים שָׂרָה כִּי יִלְדָתִי בֵּן לְזָקֵנִי (כ"א ו-ז') –

- צחוק קליל ומשוער, המשתף את הזולת בחוויה ומבטא הומור בריא של אישה שהתהפך מזלה לטובה.

וַתֵּרָא שָׂרָה אֶת-בֶּן-הָגֵר הַמִּצְרִית אֲשֶׁר-יִלְדָה לְאַבְרָהָם מִצְחָק. (כ"א ט') –

- צחוק זדוני המבטא יצריות ללא רסן של אדם שכוונתו לפגוע באחר.

וַיֹּאמֶר אֶ-לֵהִים אֲבֵל שָׂרָה אֲשֶׁתְּךָ יִלְדָת לָךְ בֵּן וְקִרְאתָ אֶת שְׁמוֹ יִצְחָק וְהִקְמַתִּי אֶת בְּרִיתִי אִתּוֹ לְבְרִית עוֹלָם לְזָרְעוֹ אַחֲרָיו. (י"ט) –

- יצחק - צחוקו של דור העתיד.

דף חדש - זה שאינו נושא על גבו את צלקות הדור שקדם לו ולעיתים אף אינו מודע לקיומו.

"אֵז וּמֵלֵא שְׁחֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רָנָה" (תהילים קכ"ו ב') –

- הצחוק המבורך מכולם, צחוק של שמחה וגאולה, לעתיד לבוא..

יורט קימלמן

לרחל ויואל עברון ולכל המשפחה
מזל טוב להולדת הנכדה בת לעפרה ואליאב אולדברג
נינה לעופנה וראובן עברון
איחולים למחות ולנחת!

"ניפגש בשמחות" – אמ"ח ציוד לעיצוב אירועים

כידוע לכם הוקם בסעד גמ"ח ציוד לעיצוב אירועים, שמטרתו לעזור לארגן אירוע בקלות רבה יותר.

הגמ"ח ממוקם במבנה ששימש בעבר את חנות "קו לקו" (סמוך לגן המשחקים שליד הכלבו).

הגמ"ח פועל מזה מספר חודשים, ומשפחות שיש להם שמחות מגיעות לשאול פריטים שונים לאירוע ותוך כדי כך גם מקבלות ייעוץ ועזרה בנושאי העיצוב.

את הסכום הראשוני להצטיידות קיבלנו מ'ועדת צדקה', ובשעה טובה, רכשנו אביזרים נאים שבעזרתם ניתן להעשיר ולעצב אירועים מסוגים שונים.

אנו גובים עלות סמלית מהמשתמשים, על מנת שנוכל לתחזק ולחדש את הציוד באופן שוטף.

מוזמנים להיעזר בציוד הגמ"ח בשמחות שיגיעו אי"ה.

ולאנשי הרשתות החברתיות – נשמח שתעדכנו אותנו במכירות ציוד עיצוב שמפורסמות ברשת.

ניפגש בשמחות..

חמ' ואמ'

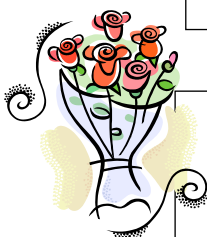

אנצט אס מלף טוב לרלף נישואייק לבח"ל רוצי צונץ
לצנת ואליסץ אס, למלכה אס ולכל המשפחה
איחולים לשמחות ולנחת!

לשרה ואסר צברון, לאסתר לוין, לשושנה וראובן צברון ולכל המשפחה
מלף טוב להולדת הנכדה-נינה, בת אנצמי ואבי פרץ
איחולים לשמחות ולנחת!

לרבקה ידידיה מלף טוב להולדת הנינה
נכדה לניצה ויוסי קנר, בת למצין ואילון ינאי
איחולים לשמחות ולנחת!

לכלילה נימן – מלף טוב לבת המצווה
לתמר ולנתנאל, למיכל ולבני ולכל המשפחה
איחולים לאושר ולנחת!

אם לא יס מוצדק קריאה!

ספרים וסרטים רבים עוסקים במועדוני קריאה נשיים ברחבי תבל. "מועדון הקריאה של ג'יין אוסטין" (סרט רומנטי משנת 2007), "מועדון גרנזי לספרות ולפאי תפודים" (רומן מכתבים היסטורי של שייפר ובורוז) ועוד. גיבורות הספרים והסרטים (ואף זהו נושא למחקר אנתרופולוגי מעמיק: מדוע דווקא נשים?) עוסקות בדרך-כלל במפגשי קריאה בספר משותף ובין לבין מגלות נקודות מפגש מרתקות בין המתרחש בספר לבין "החיים עצמם"-חייהן שלהן.

אך מי מכם יודע שגם בקהילתנו הנחמדת פועל זה שבע שנים מועדון קריאה חי ותוסס? כדי לשמוע על כך ממקור ראשון נפגשתי לריאיון קצר עם מרגלית שריד, הרוח החיה והמארגנת הבלתי-נלאית.

מרגלית מספרת על מפגשים המתקיימים מדי כשישה שבועות ביום ראשון אחר הצהריים בחדר הנצחה. אורך המפגש- כשלושת רבעי שעה, ולוקחות בו חלק עשרים נשים יפות, חכמות ובשלות (זו עדות שלי...) בנות הגיל השלישי. כולן למעט אחת- אורחת משדרות שהצטרפה מאוחר יותר- חברות הקיבוץ. לכל מפגש נבחר ספר אחד לפי הצעת הנשים ולפני המפגש קוראות כל החברות את הספר המוצע. (ותודה לספרניות של עלומים וכפר-עזה המסייעות בהשגת עותקים נוספים של הספר). הממליצה על הספר היא גם זו שמציגה אותו בפני הקבוצה לאחר שערכה תחקיר אודותיו ואודות הסופר/ת. הדיון נסוב על התקופה בה התרחש הסיפור, על אופיין של הדמויות או על חוטים מקשרים לספרים אחרים שנקראו במפגשים. בשלב הבא מתפתחת שיחה רחבה יותר בנושאים שנגעו בלב הקרייניות.

כאן טמון כנראה אחד הסודות להצלחת המועדון. זוהי הזדמנות נפלאה לשוחח ולשתף בזיכרונות ילדות שעלו מן הספרים או ברגעים משמעותיים של חברות החוג מן העבר או ההווה, רגעים שיש להם אחיזה גם במסופר בספרים. הכל כמובן באווירה חמה ואוהדת, כמיטב המסורת של ההעצמה הנשית משכבר הימים.

תקצר היריעה לפרט את שמות למעלה מארבעים (!) הספרים שקראו חברות המועדון בשנים שחלפו. אזכיר דוגמאות אחדות: "כלה" (א. אחימאיר) "כימים אחדים" (מ. שלו), "פלא" (ר. ג. פלאסיו), "החיידק האטרוסקי" (ח. ל. סמפדרו), ועוד רבים וטובים.

שושנה עברון מספרת כי בחרה בספר "מחול ואפר" מאת איימי הרמון. זהו רומן המספר על התקופה שלפני מלחמת העולם השנייה באיטליה, עם הפלישה הנאצית והשלטת חוקי הגזע. שושנה התרשמה מן המחקר המדוקדק שערכה הסופרת והתרגשה מאד מכך שהספר הוקדש לזכר אביה, הרב נתן קאסוטו זצ"ל.

דליה דן שיתפה אותנו בספרים שהנחתה: "מזכרת אהבה" מאת יצחק בר-יוסף ו"מחול העקרבים" של שפרה הורן. דליה מציינת את אמינות הסיפורים ואת הסיטואציות הקשות המכונות לפתרון. "הספרים הרחיבו את הידע המחשבתי וההיסטורי שלי", היא אומרת.

רותי פינקלשטיין ממליצה בחום על הספר "על הדבש ועל העוקץ: נעמי שמר-סיפור חיים" מאת מוטי זעירא.

לאחר החגים יפתח המועדון את שעריה לפעילות מחודשת וכל המבקש/ת להצטרף מוזמן לפנות למרגלית. ובהזדמנות זו מזל טוב וברכות חמות לך, מרגלית, ליום הולדתך השמונים שחל בתקופת החגים! יישר כוחך על פעילותך המבורכת בסעד לאורך שנים רבות ועל יוזמה זו בפרט. ברכה שלוחה גם לכל המשתתפות במועדון הקריאה של סעד- פנינה יפהפיה של קריאה, למידה, שיתוף וחברות אמת.

חגית רפא

בית הבובות – התנדבות עם נאמה

עשרות בובות צבעוניות חיכו בפתח הדלת, כאילו קיבלו את פניי. חלקן היו מסודרות על השולחן זו לצד זו, חלקן כבר ארוזות במזוודה גדולה, מחכות להגיע ליעדן הסופי. לאן? תיכף אפרט. לבובות אין שיער, אין אוזניים, לא עיניים ולא פה. למעשה, אין להן דמות אלא רק גוף, ואת סיפורן אני מביא כאן דרך מפעל צדקה ללא תמורה ועם המון נתינה, מביקור של שעה בחדר מטר על מטר. שם מונחים אביזרים רבים בעמדות העבודה, המרכיבים את הבובות: ספוג רך, גומי, מספריים, מברג, חוט ומחט, מכנסיים וחלוק בית חולים צבעוני לבובות.

אחת לשבוע, ובמשך שעה הן נפגשות בבית הבובות. הן כבר סבתות עם רזומה מוכח בעשייה, והמפגש מפיח בהן רוח התנדבותית למשימה - בובות.

שרה ריבלין עוברת איתי על הרשימה של כל המתנדבות ומה תפקידה של כל אחת, בזמן שכולן מספרות. יוכבד גולד יושבת בפניה הקבועה ומשחילה גומי לתוך המכנסיים, היא ממוקדת מטרה. צ'פי רויך, רותי נורוק, נורית קופולביץ ממלאות את הבובות בספוג רך עם מברג ומעבירות לערבה בן עמי, שדואגת להלביש כל בובה בצבעים שונים. זה חשוב שכל בובה תיראה שונה מחברתה.

את הגזרה של הבובות והבגדים מכינים במתפרה, באדיבות רחל יניב, ועל מלאכת התפירה מפקדת דבורה הרצל ולא סתם רשמתי "מפקדת". דבורה הקימה ויזמה את הרעיון עם נחמה פינקלשטיין, מרפאה בעיסוק במקצועה, שהביאה בפניה את הצורך בבובות רפואיות. דבורה לקחה על עצמה את קבלת ההזמנות והעברתן לבתי החולים. את הבדים היא קונה בתל אביב "במחירים טובים" היא מציינת, וזה לאחר שהיא מספרת להם על הפרוייקט שהקימה. המון עבודה ולוגיסטיקה זה דורש, וכשאני שואל "איך את מצליחה בכל המשימות האלה?" היא לוקחת נשימה עמוקה ומתחילה לציין את האנשים הטובים שעוזרים לה בדרך.

"אז מה בעצם היעוד של הבובות?" אני שואל. ואז הסיפורים המרגשים שהן שמעו במהלך ההתנדבות מסבירים טוב יותר מכל ניסיון לקוני לתאר זאת. ריבלין מספרת על ילדה שעברה התעללות ועל המאמץ של העובדת הסוציאלית לנסות לעזור לה לצאת ולספר את מה שקרה. שנה שלמה ללא הצלחה, ואז- הצוות מחליט להניח לצידה בובה, ולצאת מהחדר. כעבור זמן מה הילדה קורעת את הבובה לגזרים, ומשם מתחיל הריפוי שבו היא מספרת את שעברה... "צמרמורת בכול הגוף זה מה אני מרגישה כרגע", ומראה לי את מכתבי התודה הרבים התלויים בחדר הקטן ומספרים את הנס הגדול שהבובה עשתה להם.

רוב הבובות מגיעות בעיקר לילדים החולים בסרטן. הילדים מוסיפים עיניים, שערות ואפילו מטפלים בהן כאילו היו חולות, לא יאמן, אפילו אינפוזיות הם מחברים. הטיפול בבובות מלווה ע"י בעלי מקצוע. לרוב, הילדים נקשרים לבובה, ומוצאים בה נחמה, ומספרים דרכה את הסערות הפנימיות שהם חווים בתקופה הכי קשה בחייהם. הביקוש מצד בתי החולים הולך וגדל: שניידר, קפלן, סורוקה, שערי-צדק, איכילוב ועכשיו הדסה עין-כרם מבקש להצטרף גם הוא למעגל ההזמנות. דבורה ממחרת להראות לי תמונות שהצוות הרפואי מבתי החולים שולח לה עם הבובות והילדים. בתמונה אחת רואים רופא מחייך ומחזיק בובה ולידו שוכב ילד שמחבק אותו, ובגוף ההודעה רשום: "תמונה מטיפול נמרץ. ילד הכין בובה והחליט לקרוא לה "צחי" על שם המנהל של הטיפול הנמרץ".

אני שואל את דבורה "מהיכן התקציב?" ומהתשובה הארוכה שלה אני מבין שגם פה היא עובדת קשה לגייס את הכסף. היא לא מתלוננת, והקיבוץ כמובן נענה לכל בקשה.

אבל אז, חשבתי איתה בקול רם על רעיון: משפחות המעוניינות לתמוך במפעל צדקה זה בסכום סמלי של 5 או 10 ₪ לחודש דרך התקציב מוזמנות לפנות למזכירות ולציין עבור "המתנדבות היוצרות".

כאן, יש כתובת, יש שמות, ויש המון גאווה, והכי חשוב - זה משלנו. זה בסעד.

תמונות שצילמתי במקום יעלו לאתר הפייסבוק ב"גריסים או תפוחי אדמה". מוזמנים.

קובי אברהם

טיפול ותיקון חלונות האמ"דים

תזכורת אחרונה: מי שיש לו עדיין תקלה בחלון הזכוכית של הממ"ד, מתבקש לפנות אליי **בהקדם**.
יש לכתוב על פתק בצורה קריאה וברורה את מהות התקלה ולציין את שם המשפחה ומספר הטלפון.
את הפתק יש להניח בת"ד מספר 324 – "בנין" (נמצאת בצד ימין למעלה) – עד סוף השבוע.

אויסל'ה אינלברט

מחלף לא היה מצבנו טוב יותר, (צטט 16 קטן בסוף)

השתתפתי, כמו רבים אחרים, בהרצאתו המאלפת של אלון בן דוד, במועדון מלא עד אפס מקום.

הקשבתי רוב קשב להערכותיו/ עמדותיו/ השקפותיו, באשר למצבנו הגאופוליטי "כווילה בג'ונגל" במזרח התיכון שאף פעם לא משעמם בו.

רוחב היריעה שפרס אלון, יחד עם קולו הסמכותי וההומור הדק שלו, עשו את שלהם וגרמו לי להרגיש די נעים בגב, (בביטוי שלו).

אני מודה שהשתכנעתי מטענתו הבסיסית שאכן, מצבנו לא היה מעולם טוב יותר.

א. אין איום קיומי על ישראל ואין צבא זר על גבולותינו. לא נראה שבעתיד הנראה לעין, המציאות הזאת הולכת להשתנות.

ב. אויבינו מאתמול, הם שותפי אינטרסים אתנו היום ומתחת לרדאר מתנהל שת"פ פורה ומועיל בינינו, לבין חלק גדול מהם בשרות אינטרסים זהים, או דומים, בינינו לבינם.

ג. בבית הלבן יושב "חסיד אומות העולם", שכל בוקר לאחר שהתעורר וכתב את השטות היומית בטוויטר, עוסק רק בשימור היתרון היחסי שלנו.

ד. בבית בבלפור יושב ראש ממשלה הססן, (כדי לא לומר פחדן), שבמקרה הפרטי שלנו, כתושבי עוטף עזה, מגייס את התכונות הללו לטובת זהירות ושיקול דעת לפני שיוורה על פתיחה במערכה, שאין (כמעט) וויכוח על כך שבסופה, נמצא את עצמנו בדיוק במקום שהחלה.

ה. שעפיפונים ובלונים אינם עילה מספקת לצאת לקרב. בסופו של יום, עם כל ההבנה לאי השקט ואי הנחת שהם גורמים, אפשר לחיות עם "הצרות הללו" ולהמשיך לבנות, לפתח ולהרחיב את יישובי העוטף. זאת אכן המציאות בכל יישובי האזור, המלאים עד אפס מקום במשפחות נוספות. [סיפור קצר וממחיש: לפני כחודש, יצא לי לנסוע ברכב השמירה של סעד שהנהג בו לא היה מוכר לי. כששאלתי מי הנהג נעניתי כך: אני כבר ארבע שנים חבר בקבוץ שלך – סעד, וגר בשכונה זאת וזאת.]

ו. שבהעדר התקדמות משמעותית בהחלטות על שיפור המצב ההומניטרי ברצועת עזה ושחרור כזה או אחר לתחושת המצור של האזרחים ברצועה, אנחנו נחיה עוד שנים רבות בקרבה רבה (מדוי) עם שכנים שלא יהיה להם שום דבר להפסיד עוד, עם כל המשמעויות הנובעות מכך.

ז. שההצעה המזדקנת לה בחדרי חדרים בלשכה המלכותית, לבנות אי מלאכותי בים, בסמוך לעזה, שיוכל להעניק לעזתים תשובה הולמת לאמור בסעיף ו' לעיל, לא תוכל להתממש לפני ש - הקבינט, הממשלה, מועצת הביטחון, עצרת האומות המאוחדות ובעיקר, מתפקדי הליכוד, יקבלו החלטה מחייבת, למי יהיה שייך הקרדיט לפתרון הגואל הזה.

ורק דבר אחד המשיך להטריד אותי לאחר שפרשנו לביתנו לשנת הלילה השקטה והחולמנית.

לא קיבלנו תשובה כלשהי להיסטריה העולמית על ההתחממות הגלובלית של כדור הארץ.

מדענים מכובדים ויידועי שם מכל העולם טוענים, שאם הכדור שלנו יתחמם בעוד 0,5 מעלת צלזיוס עד שנת 2030, אנו צפויים לקטסטרופה כלל עולמית ולכאוס מוחלט בשנת 2050.

קראו בבקשה פעם נוספת בכדי להאמין!, כולה חצי פקקטה מעלה בצלזיוס, יותר גרועה באלפי מונים מכל תרחישי האימה של החיים שלנו במזרח התיכון!!!

[מכיוון שרעייתי המוכשרת הייתה בעברה הרחוק מורה למתמטיקה, עשינו יחד את החשבון שבשנת 2050, נהיה אנחנו, שנינו, כבר בני 106 שנים. נראה שכבר לא כל כך יטריד אותנו].

ואז שלפתי מהבויס את הפתרון הגואל.

הדלקנו את המזגן בחדר השינה (בכדי לשמור את הטמפרטורה מתחת לאותו סף מסוכן של התחממות אסורה), התחבקנו חזק וכיסינו את ראשנו בשמיכה. (כן, אני יודע שתיכף יקפוץ מישהו ויגיד שאנחנו תורמים לאוויר העולם מנת פחמן דו חמצני, לפחות כמו כל התעשייה הסינית כולה).

כך, אנחנו מגינים על עצמנו מפני כל הצרות שלא יבואו. לא מתחממים עם הכדור, לא שומעים התרעות "צבע אדום", נפילות קרובות, או יירוטים של "כיפת ברזל" וגם לא מריחים את השריפות שמסביב.

בקיצור, הכול דבש.

לילה טוב ונעים לכולם.

דן' ברט

"יוזא'ס לבלות"

אי"ה נצא ביום רביעי הקרוב

כ"ב חשוון 31.10 בשעה 16:00.

(חזרה מנתיבות בשעה 18:30)

למרכז קניות "צים סנטר" בנתיבות.

מוזמנים להירשם בלוח בחד"א.

הרכב והנהג עלינו,

החנאה עליכם...

1. ות'ק'ס

